

VI.

Decretum Congregationis Epp. et Reg. quo iura et privilegia Abbatis Primatis O. S. B. exponantur et declarantur. De die 16. Sept. 1893.

Inaestimabilis unitatis vinculo, quo ad invicem dissectae disiunctaeque Societates ad instar foederis sub una eademque alicuius ex sociis praeceminentia absque sui iuris peculiarisque Statuti detrimento consociantur, nihil sane antiquius nihil utilius ad proprium finem ac prosperitatem facilius assequendam unquam dari excogitarique potest. Hinc sapientissimus Pontifex Dominus Noster Leo divina providentia Papa XIII unitatis et pacis amator ad inclytas ac tantopere benemeritas Benedictinas Congregationes virorum quos nigros appellant, omnem curam cogitationemque convertit eum in finem ut inter eas fraterna, quasi icto foedere, consociatio fieret ad universi Ordinis utilitatem et incrementum. Eius votis optatisque adfuit Eminentissimus Joseph Benedictus S. R. E. Cardinalis Dusmet, qui almam hanc Urbem petiit, primumque lapidem deposuit in Collegio S. Anselmi in Aventino monte a fundamentis excitando, praefuitque in Aedibus S. Callisti conventui Abbatum, virorumque delegatorum ex variis Benedictinorum familiis huc vocatis ad enunciatam fraternam consociationem, collatis inter se consiliis, incundam, constabiliendam perficiendamque. Fortunante Deo, universa rei ratione perpensa, haec scita et placita concordibus animis constituta fuerunt, et a Sanctitate Sua suprema auctoritate comprobata, uti videre est in Apostolicis Literis in forma Brevis expeditis ac typis editis die 12 Julii hoc anno ineunte 1893, quarum brevitatis ergo nonnisi id tantum quod huius Decreti ratio postulat, perstrictim summatumque refertur. Primum enim placuit comprobatumque fuit omnes Congregationes Benedictinorum, quos nigros vocant, veram fraternam confoederationem inivisse, quae tamen Confoederatio nullam Congregationem alteri subiicit. Atque ut aliqua unitas habeatur, Abbatem Primatem omnium Congregationum creari oportere, qui Romae degat pro negotiis totius Ordinis bonum directe respicientibus, firmis manentibus omnium Benedictinorum Congregationibus, Constitutionibus, declarationibus, privilegiis, muneribus ac dignitatibus. Dein Abbatem Primatem assumendum esse ex universo Corpore Congregationum, nullo facto nationum discrimine. Tertio eundem Abbatem Primatem esse insimul Abbatem Collegii S. Anselmi de Urbe cum ordinaria iurisdictione, ibique commorari debere; ipsum autem Collegium non censi pertinere ad aliquam

ex dictis Congregationibus; sed familiam habere ex omnibus conflata. Placuit tandem, sub num. 4 et 5 earundem Literarum Apostolicarum ea omnia statuere quae respiciunt tempus Abbatis Primatis in officio, vacationem novamque electionem nec non nominationem quam hac prima vice Sanctitas Sua dignata est facere in persona Hildebrandi de Hemptinne Abbatis Maredsolensis e Congregatione Beuronensi, Eum constituens Abbatem Primatem; adeoque S. Anselmi tamdiu duraturum, quamdiu S. Sedi placuerit.

Quod vero ad hanc S. Congregationem Negotiis et Consultationibus Episcoporum et Regularium praepositam attinet ex mandatis Sanctitatis Suae seorsum definiendum ab Ea est enucleate peculiare quae sint partes muneris Abbatis Primatis, quaeque singularia eius iura et officia erga Ordinem universum. Jussa faciens Summi Pontificis Sacra haec Congregatio, rebus omnibus sedulo accurateque perpensis, ea quae sequuntur decernenda esse existimavit. Imprimis quod respicit Abbatem Primatem uti Abbatem Collegii S. Anselmi in Urbe, cum is habeat in eo ordinariam jurisdictionem, ea omnia peragere ibi valet quae alii Abbates Ordinarii eiusdem Ordinis in eorum Monasteriis iuxta proprias Constitutiones peragere queunt. Dein quod spectat ad singularia eius iura et officia erga Ordinem universum, praeter ea quae in praedictis Literis Apostolicis sub num. 5 enunciantur circa relationes Collegii cum singulis Congregationibus, ne inanis sit eius Praelatio, aequum decernere visum est ut omnes Abbates Generales singularum Congregationum Benedictinarum quolibet quinquennio relationem super statu cum morali tum materiali respective Congregationis ad Eum transmittere teneantur; praesertim ut universi Ordinis conditio Eum minime lateat. Insuper ubi exoriri contingant inter Praesides vel alicuius Congregationis Abbates dubia vel dissensiones quae componi nequeunt in propriis Congregationibus, constituere placet ut ad Abbatem Primatem confugiant, qui paterna caritate nihil intentatum relinquet ut animi omnium Monachorum in pacis vinculo confirmati Deo humiliter et laetanter inserviant. Quod si necessitas urgeat, visitandi aliquam ex Benedictinis Congregationibus confoederatis, ipse ius habeat eam visitandi, gaudens prae ceteris in actu visitationis omnibus praecementiis et honoribus; quam visitationem sive per se, sive per alium idoneum Monachum ab se ad id specialiter deputandum obire valeat. Ceterum si agatur de quaestionibus quae componi pacifice nequeant, quaeque dilationem non patiantur, in casibus vere urgentibus, attenta necessitate, illico Ipse decernat quod aequius melius in Domino decernere iudicabit, facta postea relatione ad hanc S. Congregationem. Tandem invigilet et curet, ut in singulis memoratis Congregationibus regularis Disciplina servetur.

Quod si in posterum aliqua occurrat super praemissis

declaratio, tunc pro re nata ad hanc Sacram Congregationem EE. et RR. recursus erit habendus. Hisce itaque Apostolica Auctoritate praestitutis ac suprema sanctione munitis, Sacra haec Congregatio spem habet certissimam fore ut singulae Congregationes Benedictinae earumque Religiosi viri cuiuscumque sint gradus, dignitatis et praecminentiae Sacratissimi Principis curis ac sollicitudinibus obsequentes, hoc Decretum non modo sint animo volenti excepturi, sed alacritur et gratanter amplexaturi: quod quidem in perenne singularis benevolentiae Sanctitatis Suae Leonis XIII ergo S. Patriarchae Monachorum Occidentalium Ordinem monimentum, eiusdemque inclyti Ordinis ornamentum, Deique laudem et gloriam redundat. Apostolicis ac proprii Ordinis Constitutionibus aliisque in contrarium facientibus etiam speciali et individua mentione dignis non obstantibus quibuscumque.

Ex Aud. SSmi. die 3 Septembris 1893 habita ab Emo. Cardinali Praefecto.

Ssmus praesens Decretum in omnibus ratum habuit et confirmavit.

Datum Romae ex Secretaria S. Congregationis EE. et RR. die 16. Septembris 1893.

J. Card. Verga, Praefectus.

A. Trombetta, Pro-Secretarius.

VII.

Litterae Abbatis Primatis, quibus translatio pro tempore collegii S. Anselmi de domo Convertendorum in viam Boeca di Leone indicatur. D. Dto. Maredsolis die 17. Sept. 1893.

Reverendissime Pater.

Mihi, Summi Pontificis voluntate, Primati renuntiato, jam diu in votis erat tum de sacro nostro Ordine, tum de gravi onere ob ejusdem amorem a me suscepto, fusius Tecum disserere.

Sed, quum Breve S. Congregationis Ep. et Reg., quo Abbatis Primatis jura definiantur, nondum sit evulgatum, ac dies instent quibus magistri et alumni Romam solent convenire, priori argumento remisso, de novis aedibus Sancti Anselmi, deque mox aperiendis lectionibus, pauca dicere tempestivum duxi.

Vel a condito S. Anselmi Collegio domus Convertendorum aptata nostris usibus apparuit exigua nimis, adeo ut Rmus Abbas D. Cajetanus Bernardi, vir de toto Ordine nostro optime meritus, haud semel in alias aedes, casque latius patentes inquisierit. Quae translatio, si jam ante conventum Reverendissimorum Abbatum Romae nuper habitum vehementer optabatur, quanto magis erat urgenda postquam Anselmianum institutum a gloriose regnante Pontifice Congregationis Cassinensis ope in vitam